

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/531/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6313208267
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2013:6313208267.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľa O. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. X, XXX XX T., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 646 181, proti odporcom 1/ INVESTPETROL, s. r. o., so sídlom Laskomerského 8, 977 01 Brezno, IČO: 36 294 454, 2/E.. E. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom U. XX, XXX XX H., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Kašuba spol. s r.o., so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 36 859 095, 3/ SHELL Slovakia, s. r. o., so sídlom Einsteinova 23, 851 01 Bratislava, o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia, na základe odvolania navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Brezna č. k. 6C/283/2013-19 zo dňa 16. 08. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd uznesením zo dňa 16. 08. 2013 návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhal aby súd zakázal „odporcovi v 1/ a 2/ rade predať, prenajať, previesť na tretie osoby alebo zaťažiť právom tretích osôb vrátane práva nájmu, užívať a sprístupniť za účelom plnenia pohonnými hmotami hnuteľné veci vo výlučnom vlastníctve navrhovateľa, nádrže palív PHM o objeme 16 m² v celkovom počte 4 ks, ktoré sa nachádzajú na čerpacej stanici R., v budove nádrží, ktorá je postavená na parcele KNC č. XXXX/X, katastrálne územie R., a zároveň, ktorým by zakázal odporcovi v 3/ rade dodávať pohonné látky do uvedených nádrží navrhovateľa,“ zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia okresný súd konštatoval, že navrhovateľ návrh na nariadenie predbežného opatrenia „odôvodnil skutočnosťou, že predmetné nádrže sú výlučným vlastníctvom navrhovateľa, ktorý ich v minulosti poskytol do užívania spoločnosti UNI s.r.o., dohodou zo dňa 01. 06. 1998, v zmysle tejto dohody však sa zaviazala spoločnosť UNI s.r.o. pre prípad, že by čerpaciu stanicu R. predala tretej osobe, vrátiť predmetné nádrže navrhovateľovi ako výlučnému vlastníkovi, prípadne za ne zaplatiť ich cenu. Čerpacia stanica je v súčasnosti vo výlučnom vlastníctve odporcu v 2/ rade, na základe rozhodnutia súdu z júna 2013, nachádzajú sa na nej však stále i predmetné nádrže, ktoré sú výlučným vlastníctvom navrhovateľa. Navrhovateľ ich napriek tomu nemôže užívať, jeho majetok je bez akéhokoľvek právneho nároku užívaný odporcom v 1/ rade, na podnikateľské účely. K dnešnému dňu tak čerpaciu stanicu R. v plnom rozsahu prevádzkuje odporca v 1/ rade, ktorý má s odporcom v 3/ rade uzatvorenú zmluvu o dodávke pohonných látok, na základe ktorej odporca v 3/ rade dodáva a predáva odporcovi v 1/ rade pohonné látky na ďalší predaj.“ Následne s poukázaním na § 74 ods. 1 a § 76 ods. 1 písm. e), f) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj „O.s.p.“) uviedol, že z uvedených ustanovení vyplýva, že „musia byť splnené dve základné podmienky pre nariadenie predbežného opatrenia, a to jednak konkretizovanie a osvedčenie základného práva, ochrany ktorého sa navrhovateľ v konaní domáha alebo mieni domáhať vo veci samej, ako aj dôvodnosť predbežnej dočasnej úpravy pomerov účastníkov, pretože inak by základné právo bolo ohrozené.“ V tejto súvislosti ďalej uviedol, že „v tomto prípade je základným tvrdením, z ktorého vyplýva meritómy aj procesný nárok navrhovateľa skutočnosť, že štyri nádrže palív PHM na čerpacej stanici R. sú v jeho výlučnom vlastníctve. O tom súdu doložil listinu, „Dohodu o vrátení, alebo vyplatení nádrží PHM“ datovanú dňa

01. 06. 1998. Podľa textu tejto dohody sa spoločnosť UNI s.r.o., SNP 49, Brezno dohodla s O.I., nar. XX. XX. XXXX, že „časť technológie zabudovanej v ČS R., a to nádrže paliva PHM o objeme 16 m² bude táto užívať. V prípade, že spoločnosť UNI s.r.o. Brezno predá ČS R., tieto nádrže a to 4 ks nádrží PHM s objemom 16 m² do 30 dní od predaja ČS R. vráti O.I., alebo mu za tieto zaplatí“. Listina je podpísaná za navrhovateľa ním samým, a za spoločnosť UNI s.r.o. znovu O.I. ako konateľom spoločnosti.“ Na základe toho dospel okresný súd k názoru, že „tvrdenie o výlučnom vlastníctve predmetných nádrží, ktoré by v konaní o veci samej bolo predmetom ďalšieho dokazovania, neboli v tejto fáze (rozhodovania o predbežnom opatrení) ani osvedčené. Osoba, ktorá podáva návrh na nariadenie predbežného opatrenia a tvrdí svoje výlučné vlastníctvo k hnutelným veciam, zabudovaným v technologickom systéme čerpacej stanice, ďalej osoba uvedená v predloženej listine ako vlastník, prenechávajúci tieto veci do užívania, ako aj osoba, ktorá mala podpísať za obchodnú spoločnosť dohodu o ich užívaní, sú totožné. Takejto listine možno priradiť len minimálnu dôkaznú silu, a to aj vo vzťahu k osvedčovaniu rozhodných skutočností pre účely nariadenia predbežného opatrenia. Listina nie je ako dôkaz podporená žiadnymi inými listinami či skutočnosťami a z pohľadu súdu tak výlučné vlastníctvo navrhovateľa k predmetným nádržiam zostáva len v rovine tvrdenia jedinej osoby, ktoré by ešte v ďalšom priebehu konania o veci samej muselo byť riadne podložené a preukázané. Ide pritom o skutočnosť, ktorá je kľúčovou pre posúdenie dôvodnosti uplatneného nároku zo strany navrhovateľa, či už procesného charakteru pri nariadovaní predbežného opatrenia alebo v prípadnom ďalšom konaní vo veci samej o vydanie nádrží a o vydanie bezdôvodného obohatenia. Vlastník nádrží je jediným aktívne vecne legitimovaným v takomto spore a teda aj v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ktorým má byť poskytnutá ochrana k uplatňovaným právam.“ Záverom okresný súd v odôvodnení rozhodnutia konštatoval, že „z uvedeného vyplýva, že navrhovateľ neosvedčil existenciu práva, ktoré má byť v konaní ochraňované a za takýchto okolností by zásah súdu do práv odporcov tak, ako bolo navrhované, bol neprimeraný v porovnaní s právami navrhovateľa, ktoré zatiaľ zostali len v rovine tvrdení. Predbežné opatrenie je pritom inštitútom, ktorým je možné dočasne zasiahnuť do práv účastníkov, ale len v prípade splnenia prísnych podmienok, okrem iného by súd nesmel mať závažné pochybnosti o existencii práv, ktorých sa navrhovateľ návrhom vo veci samej bude domáhať.“ Keďže podľa jeho názoru „v tomto prípade táto základná podmienka pri nariadení predbežného opatrenia splnená nebola,“ nemohol predmetnému návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovieť a preto ho zamietol.

Proti uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom žiadal, aby odvolací súd napadnuté uznesenie „zrušil“ (myslené pravdepodobne - zmenil) „a predbežné opatrenie nariadil“. V odôvodnení odvolania namietal, že nesúhlasí s názorom okresného súdu (ktorý bol dôvodom na zamietnutie jeho návrhu na nariadenie predbežného opatrenia), že neosvedčil základné skutočnosti odôvodňujúce nariadenie požadovaného predbežného opatrenia. Podľa jeho názoru, „v danom prípade boli osvedčené základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana,“ pretože „z predložených listín vyplýva, že 4 kusy nádrží PHM, ktoré sa nachádzajú na ČS R. skutočne poskytol spoločnosti UNI s.r.o. do užívania, a to výhradne pre ČS R., ktorú spoločnosť UNI s.r.o. užívala až do roku 2012. Bezprostredne po tom, ako bola táto ČS R. predaná sa domáhal vrátenia svojich nádrží, avšak neúspešne. Preto neexistuje iný spôsob, ako zabrániť prevodu hore uvedených nádrží, do doby kým bude vo veci samej rozhodnuté o ich vydaní oprávnenému vlastníkovi, ako ten, aby bola predbežným opatrením dočasne obmedzená dispozícia odporcov 1/ a 2/s nimi.“ V tejto súvislosti v závere uviedol, že jeho tvrdenie o jeho vlastníctve predmetných nádrží „je podložené nielen Dohodou o vrátení alebo vyplatení nádrží PHM zo dňa 01. 06. 1998, ale aj tou skutočnosťou, že uvedené nádrže sa na ČS R. skutočne nachádzajú od roku 1998.“

Krajský súd, ako súd odvolací, vec prejednal v medziach daných odvolaním, v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“), bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu, ktorým návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, podľa ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O. s. p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa odseku 2 vyššie citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutie ďalšie dôvody.

Po oboznámení sa s obsahom spisu odvolací súd konštatuje, že rozhodnutie okresného súdu, ktorým zamietol predmetný návrh navrhovateľa na nariadenie predbežného opatrenia, je vecne správne. Odvolací súd sa v súlade s vyššie citovaným ustanovením § 219 ods. 2 O. s. p. v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením jeho rozhodnutia, ktoré je dostatočne podrobné, ale je i jasné, zrozumiteľné a presvedčivé, a teda spĺňa zákonné podmienky odôvodnenia uvedené v ustanovení § 157 ods. 2 O. s. p., s použitím § 167 ods. 2 O. s. p..

Odvolací súd na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia (podľa § 219 ods. 2 O. s. p.) poukazuje na zásadný aspekt (na ktorý správne poukázal i prvostupňový súd) a to, že navrhovateľ v tomto konaní (o nariadenie predbežného opatrenia) neosvedčil relevantným a pochybnosti nevzbudzujúcim spôsobom primárnu skutočnosť a to, že je vlastníkom predmetných nádrží. V tomto smere odvolací súd poukazuje na logickú a vecne správnu argumentáciu okresného súdu, uvedenú v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, s ktorou sa v plnom rozsahu stotožňuje. Navrhovateľ svoje vlastnícke právo k predmetným nádržiam neosvedčil predloženou „Dohodou o vrátení, alebo vyplatení nádrží PHM“ zo dňa 01. 06. 1998, pretože táto dohoda (z dôvodov jasne vymedzených okresným súdom) vzbudzuje dôvodné pochybnosti, ktoré je možné odstrániť len v rámci riadneho dokazovania, ktoré však nie je možné realizovať v konaní o nariadenie predbežného opatrenia, ale len v eventuálnom konaní vo veci samej. Svoje vlastnícke právo k predmetným nádržiam neosvedčil ani svojím všeobecným, bez bližších súvislostí v odvolaní uvádzaným tvrdením, že „uvedené nádrže sa na ČS R. skutočne nachádzajú od roku 1998“, pretože táto skutočnosť aj keby bola pravdivá (čo nepreukázal), sama osebe nepreukazuje jeho vlastnícke právo k predmetným nádržiam.

Z uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1, 2 O. s. p.).

Predbežné opatrenie patrí k zabezpečovacím inštitútom civilného procesu, ktoré predpokladajú ďalší procesný postup, preto sa o náhrade trov konania spojených s týmto procesným úkonom rozhoduje až v rámci rozhodnutia vo veci samej, čo vyplýva aj z výkladu ustanovenia § 145 O.s.p.. Z uvedeného dôvodu nebolo o trovách odvolacieho konania rozhodnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.